

Redactioneel.

1972 gaat misschien niet de geschiedenis in als één van de beste jaren van deze eeuw; in ieder geval, we hebben het achter de rug, en als redactie van Groniek kunnen we niet veel anders doen dan onze lezers geen goed, maar zelfs een beter nieuwjaar te wensen. Welkom in 1973!

En hierbij dan het tweede nummer van deze jaargang van Groniek, als we goed geteld hebben het dikste dat er tot dusverre is verschenen. We houden vol, zelfs nu de redactie in sterkte is verminderd: met ingang van dit nummer verlaat Ingrid Terpstra ons, wier bezigheden geen ruimte meer laten voor het tijdrovend werk dat het samenstellen van Groniek nu eenmaal is. Tegen de tijd dat u dit leest zijn wij alweer een stapje verder. Het derde nummer is in voorbereiding, en zal niet zo heel lang na dit tweede verschijnen. Waarin op zijn minst twee belangrijke onderwerpen: het interview met Ger Harmsen, lang verwacht, maar nimmer uitgebracht, zal dan eindelijk het licht zien; bovendien hebben we uit de N.Y. Review of Books, die als we ons niet vergissen niet bij iedereen op de leestafel te vinden is, een artikelenreeks van prof. Barraclough mogen overnemen waarin hij zijn conclusies trekt uit de laatste vijftientig jaar geschiedschrijving van het recente Duitse verleden, een evaluatie die voor ieder die in deze periode belang stelt - vanzelfsprekend de bevolking van het Historisch Instituut - van grote waarde is.

Maar tot zover voorlopig de toekomstplannen. Wat bevat dit nummer? We beginnen in een opgewekte nieuwjaarsstemming met een aantal episodén uit de vaderlandse geschiedenis, die altijd goed zijn geweest om de lachlust op te wekken - zeker op deze wijze bekeken. Daarna een grondig overzicht van het stemgedrag op het Historisch Instituut, kleinere en grotere bijdragen over diverse onderwerpen, de vaste rubrieken en onvaste curiosa, met - voor ieder die het zich heeft laten ontgaan - de rede van prof. de Jong als rots in de branding. De naam van Huizinga valt hier en daar onvermijdelijk, en het zal niet de laatste keer zijn; we komen er nog eens extra feestelijk op terug. Bovendien hier aandacht aan de Groninger oude kerken, met illustraties; de staart van het nummer bevat weinig vonijn, wel de mededelingen van Ubbo Emmius, met de volledig bijgewerkte ledenlijst voor ieders gemak. Waar is de A.A.?

Kortom, een dik maar niet onverteerbaar nummer voor zover we het overzien. Wij deden het onze, en dat was ons best; de rest is ieders eigen mening.

Veel genoeg!

de redactie.